

Ποσότης ὕδατος ὕση χωρεῖ εἰς τὸ γκιοῦμι, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Ἐκουβαλήσαμε ὄφες δυὸ γιγυμιές νερό, γιατί ἀποστείρωξε ἡ βρύση Κρήτ. (Κίς.)

γκιουμοκέφαλος ἐπίθ. ἐνιαχ. τζουμουκέφαλος Ἡπ. (Πλατανούσ.)

Ἐκ τῶν οὖσ. γκιοῦμα, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. τζοῦμα, καὶ κεφαλί.

Ὁ δύνους, βλάξ. Συνών. βαρύσκοπος, βλάκας, στοῦρνος, χοντροκέφαλος.

γιουμόπικο τό, ἐνιαχ. γκιουμόπικον Μακεδ. (Κοζ.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. γκιοῦμι καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -όπι-κο.

Γκιοιουμάκι 1, τὸ ὅπ. βλ.

γκιουμόπουλο τό, ἐνιαχ. γκιουμόπουλον Θεσσ. (Καλαμπάκ.)

Ἵποκορ. τοῦ οὖσ. γκιοῦμι διὰ τῆς καταλ. -πουλο- Γκιοιουμάκι 1, τὸ ὅπ. βλ.

γκιουμούδι τό, ἐνιαχ. γκιουμούδ' Μακεδ. (Θεσσαλον.)

Ἵποκορ. τοῦ οὖσ. γκιοῦμι διὰ τῆς καταλ. -οῦδι. Γκιοιουμάκι 1, τὸ ὅπ. βλ.

γκιουμούλι τό, ἐνιαχ. γκιουμούλ' Μακεδ. (Βλάστ. Βόιον Γαλατ. Γρεβεν. Δεσκάτ. Ἐράτυρ.) γκιμούλ' Μακεδ. (Δεσκάτ.) γκιουλούμι Βιθυν. (Παλλαδάρ.) γκ'λιούμ' Προπ. (Μηχαν.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. γκιοῦμι διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦλι.

1) Γκιοιουμάκι 1, τὸ ὅπ. βλ., Βιθυν. (Παλλαδάρ.) Μακεδ. (Βλάστ. Βόιον Γήλοφ. Γρεβεν. Δεσκάτ. Ἐράτυρ.) 2) Γκιοῦμι 2 Μακεδ. (Γαλατ.): Πουλὸ καπνίσ'κιν τοῦ γκιουμούλ', θέλ' τριψ'μον μὲ ἄμμου.

γκιουμούτσι τό, ἐνιαχ. γκιουμούτσ' Ἡπ. (Κουκούλ.) γκιουμούτσ' Ἡπ. (Βίτσ.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. γκιοῦμι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦτσι.

Γκιοιουμάκι 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Πᾶρι κοντά σ' καὶ λίγον νερό 'ς τοῦ γκιουμούτσ' Κουκούλ.

γκιουμουρούκι τό, ἐνιαχ. γκιουμουρούκ' Βιθυν. Σκίαθ. γιουδρούκ' Θράκ. (Μάδυτ.) γιουμουρούκι Κρήτ. γιουμουρούκι Κρήτ. γκιουμπρούκι Α. Ρουμελ. (Σωζόπ.) γιουδρούκι Κρήτ. γιουμπρούκ' Θεσσ. (Τσαγκαρ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Μακεδ. (Θεσσαλον. Κοζ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) γιουμπρούκι Μεγίστ. — Λεξ. Γαζ. γιουμουρούκι Κρήτ. τιδρούκι Κρήτ. 'μι-προύκ' Μακεδ. (Κοζ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *güm rük* = τελωνεῖον.

1) Τελωνεῖον ἐνθ' ἄν.: Πῆγα ἰχτέ 'ς τοῦ γιμπορούκ' Θεσσ. Τσαγκαρ. || Ἄσμ.

Κι ἀπ' τοῦ γιουμπρούκ' ἀπέρασαν μὲ γῆλιον μὲ φιγγάρι Δ. Μακεδ. Συνών. ντοῦάνα, τελωνεῖο. 2) Τὸ πληρωθὲν τέλος, τελωνειακὸς δασμὸς Θράκ. (Μάδυτ.) — Λεξ. Γαζ.: Παίρνω τὸ γιουμπρούκι Λεξ. Γαζ. β) Φόρος δεκάτης οἴνου Μακεδ. (Κοζ.) 2) Εἰρκτὴ Στερελλ. (Αἰτωλ.): Τὸν ἔστ'λαν 'ς τοῦ γιουμπρουλούκ'.

γκιουμουρκετῆς ὁ, ἐνιαχ. γιουδρουκετῆς Θράκ. (Ἀδριανούπ.) γιουμουρκετῆς Κύπρ. γιουμπρουκετῆς Ἡπ. (Δωδών.)—Ν. Πολίτ., Παροιμ. 3, 265 γιουμπρουκετῆς Λεξ. Γαζ. γιουμουρουξῆς Κρήτ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *güm rük* = τελώνης. Ὁ τύπ. γιουμπρουκετῆς καὶ εἰς ἑγγρ. τοῦ 1775.

Ὁ τελώνης ἐνθ' ἄν.: Ἐβάλασί done γιουμουρουξῆ τῆς πόλης Κρήτ. || Παροιμ. Ἀγῶν ἐζητούσαμε καὶ γιουμπρουκετῆ εὐρήκαμε (ἐπὶ τοῦ ἐπιδιώκοντος καλὸν τι καὶ κακὸν ἄντ' αὐτοῦ πάσχοντος) Ἡπ. (Δωδών.)

γκιουρέδικος ἐπίθ. ἐνιαχ. γιουρέδ'κους Θράκ. (Μάδυτ. Μέτρ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gür* = ἄφθονος.

Εὐρωστος, ἀκμαῖος, ἐπὶ φυτῶν ἢ ἀγρῶν ἐνθ' ἄν.: Γιουρέδικον λ'νάρ' Μέτρ. Ἀμα τὰ σπαρτὰ εἶναι γιουρέδ'κα, τὰ θερίζ'νι μὲ τ' γόσα (=μεγάλον δρεπάνι) αὐτόθ. Γιουρέδ'κα χουράφια αὐτόθ.

γκιούρικος ἐπίθ. ἐνιαχ. γιούρ'κους Θράκ. (Σουφλ.) Οὐδ. γιούρ'κους Θράκ. (Σουφλ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gür* = ἄφθονος καὶ τῆς καταλ. -ικος κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὸ συνών. μπόλικος.

Ὡς οὖσ. 1) Ἀρσεν, παχεῖα σκιά: Ἐλα νὰ κάτσουμε 'δῶ πού 'νι γιούρ'κους. 2) Οὐδ., δένδρον παρέχον παχεῖαν σκιάν.

γκιουρουλι τό, Θράκ. (Ἀδριανούπ. Διδυμότ.) γιουρο-λοτὶ Μακεδ. (Κοζ.) γκιουρουλι Μακεδ. (Βόιον) γκου-ρουλι Μακεδ. (Κοζ.) χαριλτοῦ Καππ. (Σίλατ. Σινασσ.) κίουριτι ἡ, Πόντ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gürültü* = θόρυβος.

Θόρυβος ἐνθ' ἄν.: Μιγάλου γιουρουλι γίν'κι 'ς τοῦ τσαρσί (= ἀγορᾶν) Διδυμότ. Ἰκεῖ 'ς τοῦ γκιουρουλι ἀ'ουπᾶν φτᾶν' ἕνας καβαλλάρ'ς μὲ ἕνα ἄλογον πού πιτοῦσι Μακεδ. Συνών. φασαρία.

γκιουσελές ὁ Πελοπν. (Μαζαίκ. Σουδεν. Τρίκκ. Χχ-μάκ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *kösele* = κατειργασμένον δέρμα βοδὸς χρησιμοποιούμενον εἰς τὴν ὑποδηματοποιίαν.

Εἶδος χρωματιστῶν τσαρουχιῶν ἐνθ' ἄν.: Δὲν τοσοφκειά-νουμε 'μείς γκιουσελέδες Σουδεν.

γκιούστα ἐπίρρ. ἐνιαχ. τζοῦστα Ἰθάκ. Λευκ. (Ἀθάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γκιοῦστος, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. τζοῦστος.

Ἀκριβῶς: ἐνθ' ἄν.: Τὸ ρολόι σου δὲ βάει τζοῦστα Ἰθάκ.

γκιουσιτέσα ἡ, Γ. Ξενόπ., Θέατρ. Γ', 124.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *giustezza*.

Ἐπὶ μέλους, ἀκρίβεια: Τόμου ὁ ἄθροπος ἔχει φωνὴ κι ἀφτί, τέμπρο καὶ γκιουσιτέσα, οὔλα τά 'χει! (τόμου= ὄταν).

γκιούστος ἐπίθ. Γ. Ξενόπ., Κόσμος, 100 γιούστος Ζάκ. Κεφαλλ. Κρήτ. γιούστρος Ζάκ. τζοῦστος Ζάκ. Ἰθάκ. Οὐδ. γιούστο Ζάκ. Πελοπν. (Μεγαλόπ. κ.ά.) γιούστο Κεφαλλ. Φολέγ. γοῦστο Ναύστ. τζοῦστο Ἰθάκ. Κρήτ. κ.ά. τζοῦστον Μακεδ. (Θεσσαλον.) κιοῦστο Πελοπν. (Μάν.) γιούστον Νάξ. (Ἀπύρανθ.)